

Bilag 17.

Bemærkninger til bilag 16.

FINANSMINISTERIET

Departementet for told- og forbrugsafgifter.

Den 12. februar 1969.

Håndværksrådet fremsætter en række bemærkninger dels til loven, dels til lovforslaget:

1. *Ad lovens § 3, stk. 2.* [udelades]

2. *Ad § 4, stk. 2, eller § 12, stk. 1.*

Ud fra sociale betragtninger anmoder rådet om, at bandager, proteser, indlæg, brokbind, gummistrømper m. v. fritages for afgift. Endvidere henstilles, at reparationer af sko fritages for afgift, idet rådet mener, at afgiften bevirker en forvridding af konkurrenceforholdet mellem salget af nye sko og reparationer af sko.

Hertil bemærkes, at man ikke kan gå ind for at fritage visse varer for afgift. Før mærværdiafgiftslovens vedtagelse blev det af den overvejende del af erhvervslivets organisation påpeget, at afgiften ikke kunne fungere tilfredsstillende, medmindre den omfattede alle varer. I øvrigt bemærkes, at bandager m. v. overvejende betales af sygekasserne eller det offentlige.

For så vidt angår skotøjsreparationer bemærkes, at afgiften påhviler nye sko og skotøjsreparationer med den samme procent, således at der ikke er nogen forvridding af konkurrenceforholdene.

3. *Ad §§ 4 og 5.*

Rådet foreslår, at reglen om afgiftsfritagelse for virksomheder med under 5.000 kr. i årlig omsætning ændres, således at de ikke uden videre er fritaget, men kun efter særlig tilladelse, som meddeles for et år ad gangen. Endvidere ønsker rådet 5.000 kr.s grænsen nedsat til f. eks. 2.000 kr.

Hertil bemærkes, at lovens bestemmelse om registrerings- og afgiftsfritagelse for virksomheder med en årlig omsætning på under

5.000 kr. indebærer en væsentlig administrativ fordel, idet ganske små virksomheder holdes uden for afgiftssystemet. Grænsen for virksomheder, der holdes uden for systemet, er sat så lavt, at afgiftsfritagelsen næppe kan antages at få væsentlig indflydelse på konkurrenceforholdene.

Det tilføjes, at en gennemførelse af rådets ønske om årlige tilladelser til registreringsfritagelse ville medføre en forøgelse af toldvæsenets arbejde, som ikke ville stå i rimeligt forhold til de derved opnåede kontrolmæssige fordele.

4. *Ad § 13.*

Rådet anmoder om, at der indføres valgfrihed mellem anvendelsen af leveranceprincippet og betalingsprincippet.

Endvidere anser rådet en lovbestemmelse for hensigtsmæssig, hvorefter afgiften af lys, kraft, varme og telefon, der ofte må opgøres skønsmæssigt, kan beregnes én gang årligt i forbindelse med regnskabsafslutningen.

For så vidt angår sidstnævnte ønske bemærkes, at der er fastsat bestemmelser om delvis fradragsret for indgående afgift i finansministeriets bekendtgørelse nr. 264 af 9. juni 1967. En eventuel imødekommelse af rådets ønske vil ikke kræve lovændring. Spørgsmålet om en ændring af bekendtgørelsen i overensstemmelse med rådets ønske vil blive nærmere overvejet i finansministeriet.

5. *Ad § 16, stk. 3.*

Rådet ønsker afskaffelse af bestemmelsen om, at afgift vedrørende personbefordring og hotelophold ikke kan fradrages som indgående afgift. Det anføres, at bestemmelsen virker fordyrende.

Hertil bemærkes, at nægtelsen af fradrags-